

Anonymiseret version

Oversættelse

C-687/21 – 1

Sag C-687/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

16. november 2021

Forelæggende ret:

Amtsgericht Hagen (Tyskland)

Afgørelse af:

11. oktober 2021

Sagsøger:

BL

Sagsøgte:

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

[Udelades]

Amtsgericht Hagen

Kendelse

I sagen

BL, [udelades] 44319 Dortmund,

sagsøger,

[udelades]

mod

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen, [udelades] Hagen,

DA

sagsøgte,

[udelades]

forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1. Er bestemmelsen om erstatningspligt i artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse [(Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«)] ugyldig, idet den ikke er tilstrækkelig bestemt for så vidt angår retsfølgerne ved immateriel skade?
2. Er det en forudsætning for at opnå ret til erstatning, at der ikke blot er sket en uberettiget videregivelse af de oplysninger, der skal beskyttes, til en uvedkommende tredjemand, men skadelidte også har påvist, at der er indtrådt en immateriel skade?
3. Er det tilstrækkeligt til at konstatere, at der er sket en tilsidesættelse af den generelle forordning om databeskyttelse, at den pågældendes personoplysninger (navn, adresse, erhverv, indkomst, arbejdsgiver) ved en fejl fra medarbejdere i den handlende virksomhed fejlagtigt videregives til tredjemand i trykt form, på papir, nærmere bestemt på et papirdokument?
4. Er der tale om en ulovlig viderebehandling gennem hændelig videregivelse til (fremlæggelse for) en tredjemand, når virksomheden gennem sine medarbejdere ved en fejl har videregivet de oplysninger, der ellers lagres i virksomhedens edb-system, til en uvedkommende person (jf. artikel 2, stk. 1, artikel 5, stk. 1, litra f), artikel 6, stk. 1 og artikel 24 i den generelle forordning om databeskyttelse)?
5. Er der tale om en immateriel skade som omhandlet i artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse, selv hvis den tredjemand, der har modtaget dokumentet med personoplysningerne, ikke havde fået kendskab til disse, inden papiret med oplysningerne blev leveret tilbage, eller er ubehaget for den, hvis personoplysninger ulovligt blev videregivet, nok til, at der opstår en immateriel skade som omhandlet i artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse, idet enhver uberettiget videregivelse af personoplysninger medfører, at det ikke er muligt at udelukke, at oplysningerne alligevel spredes til et ukendt antal personer eller endog kan misbruges?
6. Hvor alvorlig er overtrædelsen, når den hændelige videregivelse til tredjemand kan forhindres gennem bedre kontrol med de assisterende medarbejdere i virksomheden og/eller bedre organisering af datasikkerheden, f.eks. idet vareudlevering og dokumentation for de

indgåede aftaler, først og fremmest finansieringsaftalen, varetages hver for sig, idet der udstedes et særskilt udleveringspapir, eller udleveringsinformationen videregives virksomhedsinternt til medarbejderne i vareudleveringen – uden at inddrage kunden, der har fået udleveret papirdokumenterne, herunder det papir, der berettiger til at få udleveret varen [jf. artikel 32, stk. 1, litra b), og stk. 2, samt artikel 4, nr. 7), i den generelle forordning om databeskyttelse][?]

7. Skal der ved erstatning for immateriel skade forstås tilkendelse af en straf på samme måde som ved en konventionalbod?

Præmisser:

Domstolen skal træffe afgørelse vedrørende følgende faktiske omstændigheder:

Sagsøgeren i hovedsagen tog til den sagsøgte virksomhed for at bestille en husholdningsartikel; købesummen skulle finansieres via en tredjepart.

Med henblik herpå udfærdigede en af virksomhedens medarbejdere en sådan købs- og kreditaftale, der derefter blev lagret i den sagsøgte virksomheds automatiske edb-anlæg.

Ud over kundens efternavn og fornavn indeholdt dokumenterne også angivelse af dennes adresse, arbejdsgiver, indkomst fra arbejdsgiver og bankoplysninger.

Der blev udfærdiget dokumenter om aftaleforhandlingen og den indgåede aftale, og efter at begge parter havde skrevet under, blev disse udleveret til sagsøgeren i papirform.

Med de pågældende dokumenter, der var blevet bundet fast sammen (sammenclipset), tog sagsøgeren hen til det udleveringssted, han havde fået oplyst, og hvor andre medarbejdere fra den sagsøgte virksomhed skulle afvikle vareudleveringen.

Der var to assisterende medarbejdere beskæftiget med vareudlevering. Opsynsmanden på stedet var netop i gang med en anden vareudlevering og ikke til stede på selve udleveringsstedet.

En anden kunde maste sig foran sagsøgeren, hvilket medarbejderne dog ikke bemærkede; vedkommende fik både udleveret den husholdningsartikel, som sagsøgeren havde bestilt, og de aftalepapirer, som denne havde givet medarbejderne, inklusive ovennævnte personoplysninger.

Den anden kunde forlod stedet med husholdningsartiklen og dokumenterne. Opsynsmanden opdagede derefter fejlen. Det lykkedes ham inden for den næste halve time at få tilbageleveret husholdningsartiklen og dokumenterne.

Omtrent 30 minutter efter at dokumenterne var blevet udlevet til den anden kunde, fik sagsøgeren dem tilbage igen.

Sagsøgte prøvede at kompensere for hændelsen ved at tilbyde gratis levering af husholdningsartiklen til sagsøgerens bopæl, men sagsøgeren afviste tilbuddet og fremførte, at det ikke var tilstrækkelig compensation.

Sagsøgeren har nu nedlagt påstand om, at den sagsøgte virksomhed skal betale erstatning til ham for immateriel skade i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse. Virksomheden har indvendt, at der hverken er sket en tilsidesættelse af den generelle forordning om databeskyttelse eller opstået nogen skade.

En eventuel tilsidesættelse af den generelle forordning om databeskyttelse forudsætter desuden, at forholdet er af en vis betydning, og det er ikke tilfældet her. Det er ikke gjort gældende, og kan indtil videre heller ikke konstateres, at der er sket et datamisbrug, altså at den anden person har anvendt sagsøgerens personoplysninger.

Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der kan foreligge en ret til erstatning for immateriel skade som omhandlet i artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse, såfremt denne anses for lovlig, hvis skaden allerede indtræder ved videregivelse af papirdokumentet med sagsøgerens personoplysninger til den uvedkommende tredjemand.

For at fjerne tvivl om, hvorvidt den forelæggende rets fortolkning er rigtig, skal de præjudicielle spørgsmål også forstås således, at det skal afklares, hvorvidt den generelle forordning om databeskyttelse tilsidesættes allerede ved uagtsom udlevering af papirdokumenter med oplysninger, der er lagret i et edb-anlæg, til en uvedkommende person; den sagsøgte virksomhed har på det kraftigste bestridt dette, men det påhviler virksomheden at føre bevis for, at den ikke har gjort sig skyldig.

Det skal desuden afklares, om artikel 82 i den generelle forordning om databeskyttelse skal fortolkes således, at medvirken fra skadelidte helt eller delvis kan være til hinder for at indrømme en ret til erstatning. I betragtningerne til den generelle forordning om databeskyttelse anføres der ikke noget nærmere om ovennævnte fortolkningsspørgsmål.

[Udelades]